

17. ДОБЪРЪ ОТЕЦЪ.

Единъ добъръ баща, споредъ голѣмы-тѣ си работы, живѣялъ въ главния градъ на таѣ странѣ, а майка-та съ дѣтца-та си живѣяла далечъ отъ него, въ едно малко село. Единъжъ той проводилъ голѣмъ врьскъ, пълнъ съ драгоцѣнности, и писмо, въ което писалъ: «Мили дѣтца! бѣдете мѣдры и добры, и вы скоро ще додите при меня. Радвайтеся, защото въ къщъ-тѣ, коѣто сѣмъ приготвилъ за васъ, има много и по добры подарки за васъ». Като чули това дѣтца-та, пренесли ся отъ радость и казали: колко е добъръ баща ни и каквѣ радость ни приготвиъ! Да, ный добръ правимы, дѣто обычамы тѣй искренно татка си, макаръ и да не го видимы и не повнимы. Нѣка у направимы и ный отъ нашъ странѣ радость, къту испълнявамы сичко-то що е написано въ писмо-то му. И тогава колко ще ся радвамы, къту видимы изеднѣжъ нашыя добъръ отецъ! — Майка имъ тогава рекла: «Мили дѣтца! както баща ви постѣпва съсь васъ, тѣй сѣщо постѣпва и небесный отецъ съ сички-тѣ хора. Ный сега никакъ неможимы да видимы всеблагаго Бога; нъ той ни дава сѣкаквы дарове: слънце, мѣсяць, звѣзды; цвѣтя и плодове, които ясно доказвѣтъ неговѣ-тѣ любовь къмъ насъ. Свято-то Писаніе е сѣщо писмо къмъ насъ отъ Господа, въ кое-то той открыва намъ своиѣ-тѣ волѣ и обѣщава ни небе-то. О, тамъ по добры дарове и по голѣмы радости ны чакѣтъ! Нѣка обикнемы Бога, да испълнявамы волѣ-тѣ му и да ся радвамы, като мыслимы за небе-то.